

En sandfærdig Historie om, hvorledes
Julenissen blev gift.

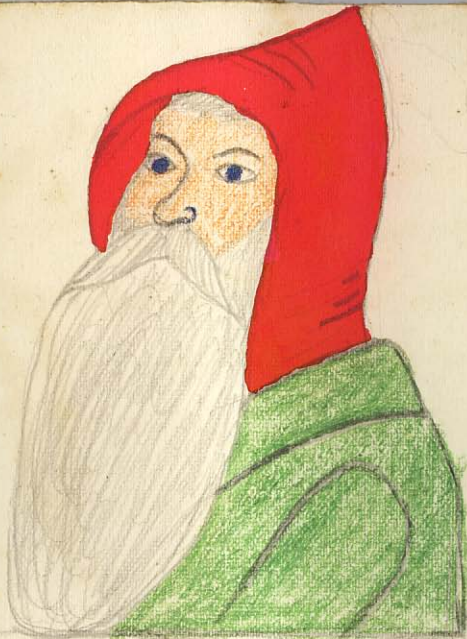
Julen 1909.

Dette Eventyr, som er den
rene Sandhed, har Forfatter:
inden fra historisk paalidelig
Kilde. Det tilhører Sagtidens,
men da det hverken er dansk
eller norsk Historie, findes
det ikke hos Saxo Gramma:
ticus eller Inarre Sturleson,
men derimod hos Faenius
Eventyrinus, der blev født 20 Aar
og 62 Dage før Albertidagen.

Tilgivet Hr. Lærer og Kirkesanger
F. M. Pedersen, Ullerslev, Lolland.

Trykt i dette Aar i Valmuseby.

Der var engang for mange,
mange har siden i et Land
langt borte en lille Nisse. Og
det var en god, lille Nisse; for
det var Julenisser. Den holdt
saa forfærdelig meget af de

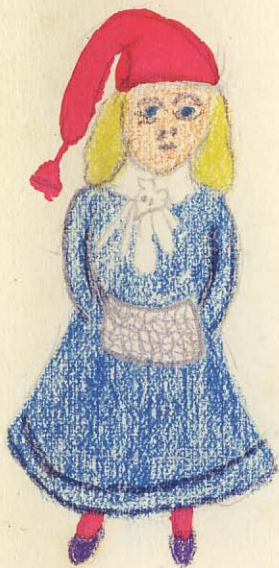
smaa Bøim, og den havde
alltid nøjet med til den, naar
den besøgte dem. Men nu var
der saa mange Bøim, og
den lille Fulerisse kunde
slet ikke overkomme at
besøge dem allesammen,
og det var jo Synd at
besøge nogle og ikke dem
alle. Saa tænkte den

lille Julenisse, at man hel-
lere maatte se at faa en
til at hjælpe sig. Han spørg-
te da en af sine Nissekame-
merater, om man vilde hjel-
pe ham; men det havde
den lille Nisse da slet
ikke lyst til, og Julenissen

kan saa ogsaa i Tanker
om, at han vist heller
ikke rigtig turde stole
paa, at de smaa Nisse-
mænd vilde gøre det
rigtigt. Der var da ik-
ke andet for den lille
Gutenisse at gøre end
at se sig om efter en
lille Nissekone. Der var
ogsaa Nissepiger nok;

men naar han fortalte dem,
at han vilde gifte sig med dem,
fordi han trengte til en, der
kunde hjælpe ham, ryttede
de alle paa Hovedet, for de
brød sig ikke om de smaa
Boin, derfor vilde han slet

ikke have nogen af Nisserigene.
Han var nu saa bedrøvet over, at
han selv ikke kunde faa sig en lille
Kone, at han gik ud i Skoven og grad
over det. Da han havde siddet lidt,
hørte han noget, der sagde „Pip“ lige

ved ham; man troede straks, at
det var en af hans Kammerater,
der drillede ham og sagde, at man
havde Pip, og derfor vilde man ikke
se op; men da det blev ved at
sige "Pip", saa man tilsidst op,
men kunde intet se; da man
havde set sig lidt om, saa man
en lille, bitte Mus, der sad ved
hans Fodder, man tog den da

og til sig paa sit Skød
og blev saa glad for den
lille, graa, samme Mus. Han
sag den med sig hjem og kom
til at holde mere og mere
af den lille, graa Mus, og den
lille Mus holdt ogsaa meget
af Julemissen. Til sidst
blev Julemissen helt fer-
elsket i den lille Mus,
og en Dag, da Missen sad
sammen med Nissen,
kysede han den pludselig;
men blev saa forstrækket;
thi i Skedet for en Mus sad-

der hed man en lille Nisse:
pige. Hun fortalte ham nu,
at hun var den eneste Nisse:
pige, der vilde have giftet sig
med ham; men det maatte
hun ikke for en Troldkone,
der selv vilde have følerissen,
og derfor havde hun forvandt-
et Nissepigen til en Stus

og sagt, at hun ikke kunde
blive til en Kissepige igen,
for Julenissen kysede hende.
Nu blev Julenissen
saa forferdelig glad, fordi
han havde fundet sig en
lille Kone, som rigtig vilde
hjælpe ham med alting,
og han kysede hende
endnu engang.

Men Julenissen blev
ved med at kalde sin
lille Kissekone for

„lille Mus“.

En rigtig lykkelig

Julefest

og et ekstra godt Nyeaar ønskes
dig!!

